

håber, at ministerens beskæmmelse på mine vegne vil brede sig til alle de andre selskaber, som det også er fuldstændig meningsløst ikke er det. Jeg vil meget gerne tage beskyldningen mod HS tilbage. Jeg har såmænd nok, desværre, at klamre mig til alligevel.

Så beklager jeg også, hvis det er fremgået, at jeg har sagt, at man ikke brugte ressourcer på det, for selvfølgelig koster al forvaltning ressourcer. Det ved jeg da godt. Men man får alligevel tit en fornemmelse af, at det her ikke er prioriteret særlig højt.

Jeg vil ikke her klandre Justitsministeriet specielt; de har også en række andre sager, hvor de skal forholde sig til andre ministerier. Så ikke mindst Justitsministeriet er jo et ministerium, hvor præcis de her sager, også i forhold til de andre, simpelt hen kræver noget, for det er jo tit sådan, at man går via Justitsministeriet, når der er vrøvl med at få de andre ministerier til at virke, og selvfølgelig kræver al bøvl ressourcer.

O.k., det er meget dyrt at komme på online, og vi har lige opdaget, at SF ikke har kunnet få sit Hotlips ind i vores folketingsystem; Socialdemokratiets kom ind før. Det glæder jeg mig til at få snakket nøjere om. Jeg var ikke klar over, at det åbenbart var så dyrt; det skal der forhandles om ved lejlighed. Men det er rigtigt; det har vi haft noget bøvl med.

Jeg vil gerne tro, at hele det dér IT-system er dyrere end som så. Vi har ikke noget imod, at det ikke går på IT med det samme. Vi har lidt holdt os til den tidligere forskningsministers redegørelse: Vi har sagt, at det var godt, vi kunne komme ind. Vi tænkte, at dér måtte vi kunne få støtte, så derfor har vi klamret os til det. Men lad os da tage det lidt ad gangen.

Det, som har været så hurtigt med den her sag, har været, at der ikke har været nogen vilje til, at nu begyndte man. Man har sagt: Nu kan vi se, hvor langt vi kan komme, hvad der kan lade sig gøre uden problemer. For ministeren ved jo godt, at skal man lave journaler – og vi er altså åbenbart enige om, at det skal man – så skal der også stå på selve journalmappen, om jeg så må sige: Hvad drejer de her sager sig om? Ellers virker det jo ikke. Man skal kunne gå ned igennem listen og sige: Hvad er det her for en sag? Derfor vil man alligevel skulle lave det arbejde og sige: Hvad skal med, hvis der i givet fald er én, der beder om at få aktindsigt i en sag? Så skal man til at pille det ud alligevel; det skal være gjort inden. Man skal kunne se, hvordan en sag er gennemgået. Alt det arbejde er gjort,

hvis man passer sit arbejde ordentligt med journaliseringerne.

Da vi i sin tid fik afvist dette forslag, da vi havde offentlighedsloven oppe til revision sidste gang, altså i 1990, eller hvornår det nu var, blev det afvist på ressourcespørgsmålet. Det var så det argument, der faldt fuldstændig sammen, efterhånden som hele den elektroniske behandling af sager kom ind og det blev tydeligt, at man i forvejen skulle gøre det med journalerne. Det ved ministeren også godt.

Jeg kunne heller ikke helt høre, at det var resourceargumentet, ministeren brugte på det her sted. Det var jo så det, som Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet brugte, og Socialdemokratiet – jeg tror lidt ved en fejltagelse. Men det ville være godt, hvis man startede med at sige: Hvor kan vi komme i gang nu, hvad kan vi allerede tage nu, om hvilket kan vi simpelt hen sige: Jamen her har vi faktisk journalerne? Lad os gøre dem offentligt tilgængelige som postlister, så vi kan få vores lov til at virke.

Når ministeren siger, at han vil afvente en stor reform af offentlighedsloven, så ved jeg ikke, hvad det er for en af de store reformer, vi skal vente på her. Hvis ministeren kan svare: Det kommer i næste samling, så går vi i gang med det – så fint for os. Men vi har bare snakket om det her meget, meget længe. Og vi bliver ved, for for os er offentligheden i forvaltningen sådan en mærkesag, at der ikke er tale om, at vi siger: O.k., nu opgiver vi, for vi er alligevel blevet stemt ned, og det kan være det samme. Ikke tale om: Op og få den til at vende, jeg havde nær sagt hvert eneste år – jeg er ikke sikker på, at vi kan love det – men hver eneste samling og måske næsten også hvert eneste år, indtil vi får det igennem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.